

Bruksela, 20 listopada 2018 r.
(OR. en)

14481/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0391 (NLE)

ENV 783
MI 857
WTO 301
CHIMIE 75

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	19 listopada 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 753 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do procedur zgodności

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 753 final.

Załącznik: COM(2018) 753 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.11.2018 r.
COM(2018) 753 final

2018/0391 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na
Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do procedur zgodności**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w związku z planowaną propozycją załącznika proceduralnego dotyczącego procedur i mechanizmów instytucjonalnych służących stwierdzeniu niezgodności.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja rotterdamska

Konwencja w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwana dalej „konwencją”) ma promować wspólną odpowiedzialność i zbiorowe działania stron w zakresie międzynarodowego handlu niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w celu ochrony zdrowia człowieka i ochrony środowiska oraz ma przyczyniać się do racjonalnego ekologicznie wykorzystania tych substancji chemicznych. Konwencja określa prawnie wiążące zobowiązania w realizacji procedury zgody po uprzednim poinformowaniu (PIC) i chroni kraje, zwłaszcza kraje rozwijające się, przed niepożądanym wywozem chemikaliów z krajów produkujących poprzez nałożenie na strony eksportujące zobowiązań dotyczących wywozu.

Przedmiotowa umowa weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r.

Unia Europejska jest stroną tej umowy¹.

2.2. Konferencja Stron konwencji rotterdamskiej

Zgodnie z art. 18 konwencji Konferencja Stron konwencji jest organem zarządzającym konwencji rotterdamskiej. Organ ten zbiera się zwykle co dwa lata i monitoruje realizację konwencji. Dokonuje on również przeglądu chemikaliów zgłoszonych mu do rozpatrzenia przez Komitet Kontroli Chemicznej.

Zgodnie z art. 44 i 45 regulaminu wewnętrznego Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej każda ze stron ma jeden głos. Jednakże regionalne organizacje integracji gospodarczej, takie jak UE, dysponują liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich będących Stronami konwencji.

2.3. Planowany akt Konferencji Stron

Podczas 9. posiedzenia zwykłego Konferencji Stron, które odbędzie się w dniach 29 kwietnia–10 maja 2019 r., Konferencja Stron rozważy przyjęcie dodatkowego załącznika dotyczącego procedur i mechanizmów instytucjonalnych służących stwierdzeniu niezgodności („planowany akt”). Proponowany nowy załącznik zawiera odpowiednio ten

¹ 2006/730/WE: Decyzja Rady z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami; Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23–25 (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV); Dz.U. L 335M z 13.12.2008, s. 514–519 (MT).

sam tekst, który omówiono wcześniej podczas 7. sesji Konferencji Stron oraz 8. sesji Konferencji Stron, i który uzyskał poparcie większości stron.

Załącznik wchodziłby w zakres art. 22 ust. 2 konwencji, który przewiduje procedurę przyjmowania załączników dotyczących *kwestii proceduralnych, naukowych, technicznych lub administracyjnych*. Planowany akt zakłada stosowanie obowiązującej umowy i nie zmienia zakresu ani treści konwencji.

Celem planowanego aktu jest skuteczniejsze wdrożenie konwencji rotterdamskiej poprzez wprowadzenie mechanizmu stwierdzania niezgodności zgodnie z wymogiem w art. 17 konwencji. Art. 17 stanowi, że „Konferencja Stron, jak tylko będzie to możliwe, opracowuje i zatwierdza procedury oraz mechanizmy instytucjonalne dla określania niedopełnienia warunków określonych w niniejszej Konwencji i dla sposobu traktowania Stron, które dopuściły się niezgodności”.

Stwierdzenie niezgodności ma decydujące znaczenie dla poprawy przejrzystości i gotowości stron do wypełnienia międzynarodowych zobowiązań. Proponowany załącznik określa alternatywny sposób i stanowi wsparcie dla stron pragnących ustanowić procedury zgodności, przy wykorzystaniu tekstu już przygotowanego podczas poprzednich posiedzeń Konferencji Stron. Celem jest zaczęcie korzystania z mechanizmu ułatwiającego sprawdzanie zgodności, co pomoże określić kwestie i rozwiązania związane z zapewnieniem zgodności i ostatecznie doprowadzi do poprawy skuteczności konwencji.

Pomimo że tekst konwencji wyraźnie stanowi, że procedury i mechanizmy rozwiązywania problemu niezgodności mają zostać opracowane i zatwierdzone „jak tylko będzie to możliwe”, 14 lat po wejściu w życie konwencji oraz po negocjacjach, które miały miejsce na każdym z ośmiu posiedzeń Konferencji Stron, strony nie uzgodniły jeszcze takich procedur i mechanizmów.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 Umowy, proponowany dodatkowy załącznik do konwencji stanowiłby „jej integralną część, oraz, o ile wyraźnie nie przewidziano inaczej, odniesienie do niniejszej Konwencji [stanowiłoby] jednocześnie odniesienie do wszystkich jej załączników”. Przyjęcie załącznika nie wymaga ratyfikacji przez Strony, aby mógł on wejść w życie. Ponadto każda Strona sprzeciwiająca się propozycji będzie mogła odstąpić od stosowania nowego załącznika zgodnie z art. 22 ust. 3 lit. b), co byłoby rozwiązaniem dla krajów głosujących przeciwko załącznikowi. Planowany akt będzie wiążący dla wszystkich stron, które nie odstąpią od jego stosowania.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Dla UE, jako lidera w polityce ochrony środowiska, szczególnie ważne jest potwierdzenie globalnego zaangażowania w propagowanie lepszego wdrażania wielostronnych umów środowiskowych i norm w tym zakresie. Na posiedzeniu grupy WPIEI poświęconym międzynarodowym aspektom chemikaliów w dniu 7 czerwca 2018 r. delegacje państw

członkowskich wyraziły już w imieniu UE poparcie dla proponowanej inicjatywy polegającej na utworzeniu mechanizmu zapewnienia zgodności w dodatkowym załączniku do konwencji.

Ponadto inicjatywa jest zgodna z priorytetem Junckera, jakim jest wzmocnienie pozycji Unii na arenie międzynarodowej, z celami zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w zakresie zdrowia (3) i odpowiedzialnej konsumpcji i produkcji (12), a także z 7. programem działań w zakresie środowiska.

Unia powinna zatem poprzeć proponowany załącznik i współwnioskować jego przyjęcie w ramach przygotowań do 9. sesji Konferencji Stron.

Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas Konferencji Stron, ponieważ dodatkowy załącznik będzie wiążący dla Unii. Stanowisko to należy ustalić jak najszybciej, aby móc współwnioskować dodatkowy załącznik.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa procedury dotyczące decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Konferencja Stron jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami.

Akt, który ma przyjąć Konferencja Stron, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 22 ust. 1 konwencji rotterdamskiej.

Planowany akt nie uzupełnia, ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy. Nie będzie on miał również decydującego wpływu na treść przepisów UE.

W związku z tym proceduralną podstawę prawną decyzji, której dotyczy wniosek, stanowi art. 218 ust. 9 TFUE.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do środowiska. Jednakże środki uzgodnione w ramach konwencji rotterdamskiej, realizujące cel środowiskowy, mają w dużej mierze charakter handlowy.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być zatem materialne podstawy prawne, tj. art. 207 ust. 3 i art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Jako że akt Konferencji Stron będzie stanowił wdrożenie konwencji rotterdamskiej poprzez nowy załącznik proceduralny, należy go opublikować po jego przyjęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do procedur zgodności

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 i art. 207 ust. 3 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja rotterdamska w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwana dalej „konwencją”) została zawarta w imieniu Unii decyzją Rady 2006/730/WE³ i weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r.
- (2) Zgodnie z art. 22 konwencji Konferencja Stron może przyjąć dodatkowe załączniki do konwencji odnoszące się do „zagadnień proceduralnych, naukowych, technicznych lub administracyjnych”.
- (3) Na 9. posiedzeniu zwykłym Konferencji Stron, które odbędzie się w dniach 29 kwietnia–10 maja 2019 r., strony rozpatrzą przyjęcie dodatkowego załącznika proceduralnego wprowadzającego mechanizm niezgodności zgodnie z wymogiem w art. 17 konwencji.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas Konferencji Stron, ponieważ dodatkowy załącznik będzie wiążący dla Unii.
- (5) Unia potwierdza, że zasadnicze znaczenie ma promowanie lepszego wdrażania wielostronnych umów środowiskowych i norm oraz międzynarodowe zaangażowanie się w te kwestie.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas nadchodzącej Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej, będzie wyrażeniem poparcia dla projektu aktu („planowanego aktu”) załączonego do niniejszej decyzji lub ewentualnych poprawek do niego, czego skutkiem będzie przyjęcie procedur i mechanizmów instytucjonalnych służących stwierdzeniu niezgodności, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 17 konwencji.

³

Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23–25.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Artykuł 3

Planowany akt jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jego przyjęciu przez Konferencję Stron konwencji rotterdamskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*